Ambició sense límits

L'ampliació de contracte de Quique Cárcel va acompanyada d'un missatge d'il·lusió i de la intenció que el Girona faci un altre «pas endavant» · El director esportiu ja fa temps que treballa en un projecte de futur i amb aspiracions

Quique Cárcel, entremig del director general, Ignasi Mas-Bagà, i del president, Delfí Geli, ahir al migdia.

L'arquitecte del Girona, l'home que des del seu despatx i juntament amb el seu equip ha confeccionat l'actual plantilla, continuarà a Montilivi fins al 2019. La propietat ha premiat la seva tasca ampliant-li el contracte per a dos anys més i llançant-li un missatge d'ambició. Els últims fitxatges i renovacions dibuixen un escenari d'estabilitat i d'objectius elevats que, a curt termini, s'haurien d'intentar assolir.

GIRONA | MARC BRUGUÉS

El relleu al capdavant de la propietat ara aviat farà un any no només va posar punt i final a una etapa de penúries econòmiques i de situacions caòtiques sinó que va obrir-ne una de nova que, de moment, barreja il·lusió i sobretot estabilitat. L'altre gran tret característic d'aquest nou període és una ambició que cada dia que passa creix. L'anunci de la renovació del diretor esportiu Quique Cárcel fins al juny del 2019 és una mostra més que el club està consolidant unes bases sòlides per intentar fer el salt de categoria a curt termini. Els propietaris Jean Louis Dutaret i Samir Boudjemaa i, sobretot, l'assessor Pere Guardiola confien en ell i Cárcel creu en un projecte que cada cop fa més bona espina. «La línia a seguir és la de l'ambició. Molt diferent a la de quan vaig arribar. Tenim ganes de fer coses des de la humilitat però també de creure'ns que podem fer passos endavant. El club està fent grans passos i ràpids», explica Cárcel. El barceloní confessa que és feliç treballant al Girona, que per a ell és «com una joguina amb la qual em diverteixo molt perquè hi treballo a gust».

Sense pronunciar mai la paraula ascens ni Primera Divisió, Cárcel aposta per estar «al més amunt possible a la taula aquesta mateixa temporada». Un fet que passa primer de tot per superar el Leganés diumenge. Sigui com sigui l'augment de l'ambició de què parla Cárcel passarà també per uns ingressos econòmics superiors. «Si és així l'objectiu serà més ambiciós i hi haurà més canvis». En aquest sentit, Cárcel explicava que el club és conscient de les mancances pel que fa a infrastructures i que «està decidit a posar-hi remei».

Cárcel va aterrar a Montilivi el 2014 gairebé de rebot arran de l'adéu sobtat d'Oriol Alsina. Fitxat per Francesc Rebled procedent de L'Hospitalet, Cárcel de seguida es va trobar amb unes limitacions econòmiques que semblen avui prehistòriques. Cárcel va aconseguir tancar una plantilla formada d'una barreja de les operacions que li havia deixat Alsina encarrilades i d'altres jugadors que va poder convèncer amb un pressupost d'allò més

ajustat. Tot plegat va conduir el Girona a fer la millor temporada de la seva història i quedar-se a un minut i mig de Primera. Des de llavors, Cárcel ha anat apujant el nivell de la plantilla. En aquest senti, amb la renovació de Machín fins al 2018, fitxatges com els d'Alcalá a l'estiu fins al 2019 previ pagament de traspàs (150.000) o ara de Cristian Herrera o les ampliacions de contracte d'Aday i Granell fins al 2018, Cárcel està dissenyant el Girona del futur. «Tenim una estructura força feta per a l'any que ve amb 14-14 jugadors amb contracte», diu.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/03/18/ambicio-limits/773223.html?utm_source=rss